

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2367/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Радослав и Бојан Тадић адвокати из ..., против тужених ББ и ВВ обоје из ..., чији је пуномоћник Милан Париповић адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 191/20 од 22.01.2020. године, у седници већа одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 191/20 од 22.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 191/20 од 22.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу 2П 588/18 од 28.11.2019. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да као солидарни дужници тужиоцу исплате износ од 5.010 евра у динарској противвредности обрачунатој према средњем курсу НБС на дан плаћања са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати, обрачунатој на исти начин као и главни дуг, почев од 08.11.2017. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да као солидарни дужници тужиоцу, на име парничних трошкова исплате 121.467,54 динара са законском затезном каматом на тај износ почев од извршности пресуде, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 191/20 од 22.01.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена је пресуда Основног суда у Убу П 588/18 од 28.11.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20, у даљем тексту ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом

2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, обавезани су тужени да тужиоцу, на име стицања без основа, исплате износ од 5.010 евра у динарској противвредности обрачунатој према средњем курсу НБС на дан плаћања, са законском затезном каматом почев од 08.11.2017. године, као и трошкове парничног поступка.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Ово из разлога јер су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Коначно, нема ни потребе за новим тумачењем права које је примењено у овом спору.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу у овој правној ствари поднео Основном суду у Убу дана 31.10.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 5.010 евра. Првостепена пресуда донета је 28.11.2019. године, док је другостепена пресуда донета дана 22.01.2020. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужених није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић